

ԹՈՋՈՒՆԻ ԹԵՒՈՎ

(Աւանդային)

Թըռչունի թևով թրռան ու գացին,
Օրերն իմ ազուոր,
Աւունն է իջեա իդձերու՝ հիմա,
Որոնք կը դուլան վերահաս ձրման
Շունչէն անոպայ:

Ցաւով կը նայիմ շուրջս ու հեռուն,
Լեռան, դաշտերուն,
Ուր դեռ կը յածին ըստերն ու պատկերն
Անցած օրերուն.
Ի զոր կը հայցեմ կրտսր մը բարի,
Օրերէս ոսկի,
Որոնք հեռուէն ինծի կը նային:

Մի՛ փախչիք այդպէս, օրերն իմ կայսառ,
Լեռներէն անդին, Տրդոց նրման չար,
Տրկար են քայլերս ու ես չեմ կրնար,
Հին օրերու պէս ձեզի հետ վազել,
Շունչով անըսպառ,
Լեռ, դաշտ ու անտառ:

Ա՛հ, մի՛ լրբէք զիս այսօր վաղածամ,
Օրերն իմ փարթամ,
Զօրեղն ունի ոյժ, մեծասունն՝ ոսկի,
Ծերն է կողոպտած օրերէն անգութ,
Օրերուն զերի:

Հովերը սարին ծաղիկներս ազուոր,
Գարնան հեռաւոր,
Թըռչնոց կեռ եղան պրտուլներս ամէն,
Քաղցր ու հոտաւաս,
Որոնցմով այնքան հարուստ էր այգիս՝
Դեռ անցեալ ամառ:

Մեկնող իմ օրեր, 'թէ տայիք ինծի,
Կրտսր մը կըրակ ասուումէն ձեռ,
Այնքան բազմազեղ,
Զրմեռս արեւով կը լեցուէր առաս,
Գիւտերս կը ծաղկէր վարդերով կարմիր:

ԵՂԻՎԱՐԴ